

gelsen en tilsvarende forlængelse af den statslige risiko.

Også den særlige driftsstøtte forudsættes finansieret af sektoren selv, primært via de indbetalinger til Landsbyggefonden, som fremkommer ved udamorteringen af lån i sektoren. Disse indbetalinger skønnes imidlertid aktuelt for perioden 2001-2004 til maksimalt 40, 60, 80 og 130 mio. kr. For at dække behovet frem til at midlerne er af en tilstrækkelig størrelsesorden, bidrager staten i årene 2001-2003 til den særlige driftsstøtte med maksimalt henholdsvis 100, 80 og 40 mio. kr. De resterende midler i forhold til den samlede ramme for driftsstøtte forudsættes finansieret af den enkelte boligorganisations opsamlede og fremtidige midler, idet Landsbyggefonden dog sikres principiel mulighed for statslån i det omfang, boligorganisationsmidlerne ikke er af den forudsatte størrelse.

Det statslige bidrag til driftsstøtte på samlet 220 mio. kr. modsvares over perioden 2001-2004 fuldt ud af besparelser på boligstøtte og på særlig kontanthjælp til lejebetaling (efter lov om aktiv socialpolitik): Af den samlede årlige ramme på 220 mio. kr. forudsættes halvdelen, dvs. 110 mio. kr. årligt, anvendt til direkte lejenedsættelser, som reducerer boligstøtte og den særlige kontanthjælp. Det er forudsat, at 40 pct. eller

44 mio. kr. slår igennem som en besparelse på den individuelle boligstøtte, heraf 34 mio. kr. på boligydelse og 10 mio. kr. på boligsikring, samt at 10 pct. eller 11 mio. kr. slår igennem som besparelse på den særlige kontanthjælp. Af den samlede årlige besparelse på kontanthjælp og boligstøtte på 55 mio. kr., vil 19 mio. kr. være en besparelse for kommunerne, der dækker 25 pct. af udgiften til boligydelse og 50 pct. af udgiften til boligsikring og særlig kontanthjælp.

Forslaget om kommunal anvisning til private andelsboliger medfører en vis forøgelse af det antal boliger, som kommunerne potentielt kan anvende til løsning af påtrængende boligsociale opgaver. Forslaget giver således mulighed for at inddrage en større del af byernes bygningsmasse i løsningen af den boligsociale opgave. Hermed øges mulighederne for at sprede opgaverne mellem forskellige byområder i den enkelte kommune, mellem kommunerne samt mellem ejerformerne på boligmarkedet. På landsplan skønnes der ikke at ske nogen nævneværdig ændring i det samlede antal faktiske anviste boliger. Med forslaget tilsigtes der således ikke kommunale merudgifter.

Lovforslagets samlede økonomiske konsekvenser for det offentlige er angivet i nedenstående tabel 1:

Tabel 1: Samlede økonomiske konsekvenser af særlig støtte til visse almene boligafdelinger (2001-priser, mio. kr.)

	2001	2002	2003	2004
- Statslig driftsstøtte	100,0	78,0	38,0	0,0
- Boligstøtte	-44,0	-44,0	-44,0	-44,0
- Særlig kontanthjælp	-11,0	-11,0	-11,0	-11,0
Nettovirkning for det offentlige	45,0	23,0	-17,0	-55,0
- heraf staten	64,0	42,0	2,0	-36,0
- heraf kommunerne	-19,0	-19,0	-19,0	-19,0

Anm: '-' angiver mindredgift.

Som det fremgår er der i faste priser samlet tale om merudgifter i år 2001 og 2002 på henholdsvis 45 og 23 mio. kr., hvorefter der er besparelser i år 2003 og 2004 på henholdsvis 17 og 55 mio. kr. Set over hele budgetperioden 2001-2004 er forslaget dermed udgiftsneutralt for det offentlige, med årlige besparelser herefter i størrelsesordenen 55 mio. kr.

De kommunale bloktilskud forudsættes reduceret svarende til de kommunale mindredgifter på 19 mio. kr. årligt. De kommunaløkonomiske konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter.

De investeringer i renoverings- og forbedringsarbejder m.v., som vil følge af den særlige støtte til de almene afdelinger, forudsættes spredt over en årrække, og vurderes dermed ikke at føre til en nævneværdig forøgelse af den samlede bygge- og anlægsaktivitet.

Administrative konsekvenser

Den forøgede fleksibilitet ved udlejningen af alment byggeri vurderes ikke at indebære nævneværdig mer-administration for det offentlige.